

UIT HET OOG...
(Losing Touch)

Toneelspel in één bedrijf

door

JENNIFER ROGERS

vertaling

Lies Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **UIT HET OOG... - LOSING TOUCH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JENNIFER ROGERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN (in volgorde van opkomst)

LIZ - een vrouw van ongeveer veertig. Ze is een zeer bekwaam directielid bij een groot bedrijf, getrouwd met Tony

TONY - een schrijver van begin veertig die zes maanden geleden de echtelijke woning heeft verlaten

TIJD:

Het heden

PLAATS:

Ergens in het westen van Engeland

DECOR:

Een comfortabele zitkamer in een Victoriaans huis. Er is een deuropening naar de hal en openslaande deuren naar de tuin. Het is een prachtige zomermiddag.

Aanzwellende muziek:

AL BOWLLY ZINGT: LOVE IS THE SWEETEST THING.
Licht komt op. Muziek vervaagt.

Liz is alleen op het toneel. Er wordt gebeld. Ze gaat af naar de hal.

LIZ: (*achter*) Hallo Tony. Daar ben je dus eindelijk. Kom binnen.

TONY: (*achter*) Dank je. (*Tony en Liz komen binnen. Hij houdt een verfromfaaide bos bloemen tegen zich aan gedrukt*) Je ziet er geweldig uit.

LIZ: Twee uur, zei je.

TONY: Ik vind je haar leuk zo. Het staat je heel goed.

LIZ: Het is al bijna drie uur.

TONY: Ja. Je bent afgevallen.

LIZ: Nee hoor.

TONY: Je ziet er magerder uit. Je dijen lijken slanker. Misschien smachtte je naar mij? (*Liz geeft hem een kille blik*) Nee, dat zal ook wel niet.

LIZ: Waarom is het zo moeilijk om je excuses aan te bieden?

TONY: Oké. Ik werd opgehouden. Lief van je om je zorgen te maken. Je zag me zeker al onder een bus liggen.

LIZ: Nee, onder je vriendin.

TONY: Dat zou leuker geweest zijn.

LIZ: Voor wie? Oh, sorry. Dat meende ik niet. Waarom draait het er altijd op uit dat ik me ga zitten verontschuldigen?

TONY: Wat maakt het uit. Hier. (*steekt haar de bloemen toe*) Die zijn voor jou. Wil je ze niet?

LIZ: Wat heb je ermee uitgespookt?

TONY: Ik denk dat het door de wind komt. Kun je ze geen aspirientje geven?

LIZ: Een waardige begrafenis zou barmhartiger zijn.

TONY: Ze lagen in de auto en ik had de kap omlaag. Ik had het niet in de gaten.

LIZ: Nee, dat blijkt. Ik zal een vaas halen. De kap omlaag?

TONY: Ik heb Susans wagen geleend. De MG.

LIZ: Oh ja. Dat was een van haar aantrekkelijkheden. Zo'n brullend monster voor de deur en geen kerel in de buurt om er eens even goed gebruik van te maken. Nou ja. Het is een leuk speelgoedje. Wie zegt ook eigenlijk dat we eens volwassen moeten worden.

TONY: Hij is zuinig.

LIZ: Vergeleken met wat? Een Rolls?

TONY: Jij bent gewoon jaloers.

LIZ: Het is knalrood, zegt vroem vroem, ruïneert bloemen, verstoort de rust van slaperige dorpjes en slaat elke hoop op een fatsoenlijk gesprek de bodem in. Ik kan er 's nachts niet van slapen, zo graag wil ik er ook een hebben. Schenk je zelf maar iets in. (*gaat af*)

TONY: Een sportwagen is een droom, dat moet je niet vergeten. (*Tony loopt door de kamer en bekijkt de dingen. Er is kennelijk het een en ander veranderd tijdens zijn afwezigheid*) Dat is de narigheid met jou, Liz. Jij gelooft niet in dromen. (*Liz komt weer binnen met de bloemen in een vaas*) Je hebt me niet gehoord.

LIZ: Wat?

TONY: Ik zei dat jij geen dromer bent.

LIZ: Is dat een bewering, een vraag of een veronderstelling?

TONY: Het is een feit.

LIZ: (*schikt de bloemen*) Ik geloof niet dat ze het nog redden.

TONY: Je hebt de kamer geschilderd.

LIZ: Daar had ik jouw permissie niet voor nodig.

TONY: Hij was altijd groen. Het had wel wat weg van drie weken oude pens voor de hond. Het stond mij best aan. En nu is hij rose.

LIZ: Nee, abrikoos.

TONY: Ik vond deze kamer mooier toen hij groen was.

LIZ: Jij had een hekel aan dat groen.

TONY: Alleen maar de eerste twee jaar. Daarna beeldde ik me altijd in dat ik in een vervuild aquarium zat.

LIZ: Jij had die rot kleur zelf uitgezocht.

TONY: Ik had stuivend zeewater uitgezocht. Een schitterende kleur. Een elegant koel vierkantje op de kleurenkaart. Smeuïg zacht groen in het blik. Het zag er prachtig uit. Geweldig! Maar op de muur! Pats boem! Vier wanden vol koudvuur. Hoe dan ook, het was jouw schuld. Ik wou van dat behang met die brede, gekleurde strepen.

LIZ: Durf jij nog over behang te praten? Met de w.c. beneden zijn we acht uur bezig geweest. Het heeft vier rollen behang gekost en zes flessen wijn. En uiteindelijk zat de hele kledderige troep er ook nog ondersteboven op.

TONY: Niemand had het gezien tot jouw oom Brian last van een darmstoornis kreeg. En toen hebben we er grappen over gemaakt.

LIZ: Jij maakte er grappen over.

TONY: Oké, oké. Wist je dat stress de belangrijkste doodsoorzaak is in de gelederen van het middenkader? Jouw bordeelrose heeft niet helemaal gedekt, hè? Ik kan de vlekken nog zien. Ik wed dat je geen fatsoenlijke spaghetti bolognese hebt gehad sinds ik weg ben.

LIZ: Niet tegen de muur gekwakt, nee.

TONY: Je tergde me. Dat weet je best.

LIZ: Ik herinner me dat ik zei: Wanneer ga je het tuinhek repareren? En rats, klats, daar vloog onze maaltijd tegen de muur.

TONY: Dat verdomde tuinhek. Je zei: Wanneer repareer je nou eindelijk eens een keer dat verdomde tuinhek? Niet: Hallo, lieve

echtgenoot, heb je je zo staan afbeulen boven het hete fornuis, arme schat. Ik zal een drankje voor je klaarmaken. Wat heb je heerlijk gekookt. Nee hoor, niets van dat alles. Jij had de hele dag op je kantoor gezeten met alsmaar verse koffie en omringd door kruiperige hielenlikkers en ik had zitten worstelen achter de typemachine. Jij was naar conferenties geweest en had handelsverdragen afgesloten. Het opwindendste dat ik de hele dag had meegemaakt was het volgen van de richtingaanwijzers naar de supermarkt in het centrum. Ik vond dat je op z'n minst had kunnen zeggen: Wat ziet het eten er heerlijk uit. Maar niks hoor. Ik had ook beter moeten weten. Een vrouw die brood met pindakaas en bananen eet als ontbijt heeft waarschijnlijk de fijngevoeligheid van een bakkei, maar, je weet maar nooit, je had wel blij kunnen zijn met een echtgenoot die heerlijke maaltijden voor fijnproevers kon klaarmaken.

LIZ: Je had spaghetti met gehakt gemaakt, Tony, geen geroosterd wild zwijn met truffels.

TONY: Het ging om het idee.

LIZ: Oh ja? En hoe zat het dan met het idee van het hek? Ik had je al maanden gevraagd om het te maken.

TONY: Het was niet het juiste moment om er over te discussiëren. Ik had het warm. Ik was druk. Ik was aan het werk.

LIZ: Ik had mij verwond! Ik had net mijn hand opengehaald aan dat verdomde hek. Ik stond daar leeg te bloeden op het tapijt en het enige dat jij wist te doen was een woedeaanval te krijgen omdat ik niet binnen kwam rennen en je voeten kuste omdat je gekookt had. Op dat moment had ik mijn hoofd niet naar eten staan. Ik wou alleen maar dat je deed wat je had beloofd: het hek repareren.

TONY: Ik zou het heus wel een keer gedaan hebben. Het was een lastig karweitje. Dat was niet in vijf minuten gepiept.

LIZ: Nee, in twee.

TONY: Oh?

LIZ: Is het je niet opgevallen? Op de dag dat jij wegging heb ik het krenge gelijk uit de hengsels gehaald.

TONY: *(kijkt naar de bloemen)* Ze zien er echt een beetje zielig uit. Maar ze waren heel mooi. Eerlijk.

LIZ: Wat heb ik gedaan om ze te verdienen?

TONY: Twintig jaar met me opgetrokken. Geleerd om weg te duiken voor rondvliegende spaghetti. Een deskundige worden in het slopen van hekken. *(kijkt naar de muur)* Wat een verspilling van goed voedsel. Heb je inmiddels leren koken? Niet wat jij koken noemt. Ik bedoel iets eetbaars.

LIZ: We redden ons aardig.

TONY: Ik wed dat de jongens klagen. Ze houden niet van afhaalmaaltijden.

LIZ: Ze overleven het wel.

TONY: Denk je?

LIZ: Ik dacht dat je Peter vorige week had opgebeld?

TONY: Dat is ook zo. Maar het was nogal eenzijdig. Hoe is het met je? Goed. Hoe gaat het met de studie? Prima. Is alles goed met je? Ja. Heb je iets nodig? Nee. Het was erg beperkt, kun je wel zeggen. Ik geloof niet dat hij nog veel met me opheeft. Richard ook niet. Heb ik gelijk?

LIZ: Ik zou het niet weten.

TONY: Je hebt toch zeker met hen gepraat?

LIZ: Ja, ik heb met ze gepraat. Iemand moest dat toch doen.

TONY: Ik heb geprobeerd te schrijven, maar ik heb de brieven weer verscheurd. Ik neem aan dat je ze alles hebt verteld.

LIZ: Niet alles. Ik heb alleen maar gezegd dat je iemand anders hebt ontmoet en dat je met haar ging samenwonen. Dat leek me voldoende. Wat had ik nog meer moeten zeggen?

TONY: Je hebt hun verteld dat het mijn schuld was, hè? Waar of niet?

LIZ: Nou, ik heb er nog over gedacht om het op de maanstand te schuiven. Toen vroeg ik me af of het soms de penopauze was. Daarna dacht ik aan toverformules, zwarte kunst, het noodlot, de voorspellingen van Nostradamus en de stand van de planeten, maar ten langen leste, Tony, kon ik niet anders dan alle eer aan jou toekennen. Ik zag in dat je het had verdiend. Elke tweeënveertigjarige, would-be schrijver met een zwakke rug die het pad van de ware liefde opstormt zoals jij dat deed, verdient wat hij krijgt. Ik dacht dat de jongens misschien stiekem ontzag zouden hebben voor jouw seksuele bekwaamheid, maar het schijnt van niet. Nee, ze zijn niet onder de indruk.

TONY: Ze zouden Susan aardig vinden. Echt waar.

LIZ: Best mogelijk. Ze is van hun leeftijd.

TONY: Je moet haar niet de schuld geven. Dit heeft zij niet gewild. Ze wou niet dat ik jou en de jongens in de steek liet. Geen moment.

LIZ: Echt niet?

TONY: Ze heeft geprobeerd om me niet meer te zien.

LIZ: Zeg maar niks. Je was onweerstaanbaar.

TONY: Ik weet dat het moeilijk is geweest voor jou.

LIZ: Hoepel op met je medelijden. Ik red me prima.

TONY: Ik probeer alleen maar om het uit te leggen.

LIZ: Daar ben je zes maanden te laat mee.

TONY: Susan is heel aardig.

LIZ: Fijn.

TONY: Ze is aantrekkelijk. Ze is lief.

LIZ: Voor mijn part verenigt ze Jeanne d'Arc, Florence Nightingale en koningin Isabella van Spanje in één persoon. Het interesseert me niks, al zou ze het halve universum verlichten met haar lievigheid.

TONY: Het zou best kunnen dat je haar aardig vond. *(pauze)* Dat zou best kunnen.

LIZ: Van mijn leven niet.

TONY: Ze is verstandig, en gevoelig, en....

LIZ: Kunnen we van onderwerp veranderen?

TONY: Het gaat niet alleen om de seks. Niet altijd.

LIZ: Je wilt me toch niet vertellen dat ze kan koken?

TONY: Nou, nee, niet zo goed. Een paar vegetarische gerechten, geroosterde linzen en zo.

LIZ: Jij hebt een hekel aan vegetarisch eten.

TONY: Het is gezond. Fruit en noten. Heel gezond.

LIZ: Je zei altijd dat het hamstervoer was.

TONY: We eten heel veel sla.

LIZ: Konijnenvoer?

TONY: Vezels zijn belangrijk.

LIZ: Je verafschuwde al dat spul. Muesli is alleen maar goed voor je kaakspieren.

TONY: Mensen kunnen veranderen.

LIZ: Jouw biefstuk bewoog nog, zo rauw moest je hem altijd hebben.

TONY: We eten nu vis. Gestoomd. Met pijnappelpitten. Maar niet zo vaak.

LIZ: Ach, arme stakker.

TONY: Ik voel me er een stuk beter bij. Dat is zeker.

LIZ: Geen enkele vrouw is zo'n opoffering waard. Gestoomde vis. Goeie hemel. Geen lamsbout meer. Oh, Tony. Geen biefstuk-tartaar meer, geen Pekingeend? Geen gerookte ham? Geen varkenshaasje met een mooi bruin korstje?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto